

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Basilea Sacra Sive Episcopatus Et Episcoporum Basileensium Origo Ac Series

Sudan, Claudius

Brvntrvti, 1658

50. Joannes de Cabilone seu de Chalo[n].

urn:nbn:de:hbz:466:1-11463

*Anno
Christi
1325.*

IOANNES

De Cabilone, seu de
Chalon.

Basileensis Episcopus.

L.

HVnc ex Illustrissima Orangiæ Principum stirpe natum, Ioannes XXII. Summus Pontifex, Gerardo successorem dedit. Obnitebantur iterum Canonici, qui unanimi studio in electionem Hartungi Mönich conspirarent. Atque is Hartungus iam exacto ab urbibus & archibus sacramento, Cabilonensi excluso, se in publicis litteris Episcopum Basileensem propalabat. Verum, irrito conatu: cedendum fuit tandem auctoritati Pontificiæ. Quâ factum, ut Ioannes Cabilonensis in possessionem Episcopatus Basileensis immitteretur: quem tamen

men titulum diu non retinuit. Nam electus Carnutensis Episcopus, Basileensem administratorem se nominabat. Eius obitus diem scribunt 23. Maij anno 1330. Sexennio antè mortuus Vlricus ultimus Comes Pfirtensis, duas reliquerat filias, Ioannam & Vrsulam. Prima connubio juncta est Alberto I l. Alberti I. Romanorum Regis filio, Rudolphi Imperatoris Nepoti, quem cognomento Contractum & Sapientem dixerunt. Hic Albertus I l. Rudolpho, Henrico, Othone, Friderico ac Leopoldo, fratribus sine prole, saltem mascula defunctis, solus supererat Austriacarum ditionum hæres, & quidem sacris maioribus initiatus, Passauiensis Episcopus electus. At ne nobilissima & tot Imperatorum ferax maximo orbis damno deficeret familia, à Pontifice solutus religione Albertus, uxorem duxit.

Anno
Christi
1325.

Anno
Christi
1325.

duxit stirpémque propagavit. Numeratis affini suæ Vrsulæ octo Coronatorum millibus, Comitatum Pfirtensem obtinuit; quem deinde Archiduces Austriæ, jam tum Alsatia Landgravij, feudi nomine ab Episcopis Basileensibus conferendum, & ubi res ferret ac Principum mutatio, rursus petendum, multis sæculis quietè possederunt: ab anno scilicet 1361. quo Episcopus Ioannes de Senna à Münsingen firmandæ concordia & Pacis perstudiosus, Duci Rudolpho in signe hoc feudum Basileæ contulit, usque ad annum 1629. quo Archidux Leopoldus per Comitem Ioannem Ernestum Fuggerum ab Episcopo Ioanne Henrico ab Ostein, Clientelare jus in Comitatum Pfirtensem petiit, & more maiorum, se Basileensis Ecclesiæ Beneficiarium luculenter contestatus est. Sed ut ad Albertum redeamus,

Alt-

Altkirchium ille mœnibus cinctū ad
oppidi elegantiam effecit sub an-
num 1330. Anno verò 1326. Ludo-
vicus Bavarus mortuo Friderico æ-
mulo suo, cum Austriacis fratribus
Othone & Alberto pacem compo-
suit, iis conditionibus, quas pro ar-
bitrio Ioannes Boemiæ Rex diribitor
constitutus decerneret. Ea verò fuit,
ut Cæsar Othoni pro belli sumpti-
bus viginti Imperialium nummo-
rum millia refunderet, & quatuor
Imperij Civitates eius ditioni adii-
ceret; Schaffusium, Rheinfeldam,
Neoburgum, Tigurum. Sed Ti-
gurinis pacta hæc privilegiis suis
contraria obtendentibus, de Brisaco
conventum est, sua Tiguro libertate
permissâ. Postero anno 1327. die 3.
Iulij, sævo incendiô minor Basilea,
ferè tota conflagravit. Ioannes ve-
ro de Chalon Episcopus, ex relatio-
ne Gilberti mortem oppetiit in Bur-
gundi

Anno
Christi
1325.

gundi

*Anno
Christi*

gundia 23. Maij 1330. prout ex inscri-
ptione marmoreæ tabulæ incisa in
templo monasterij Montis S. Mariæ
Ordinis Cisterciensis ad Dubim flu-
vium constituti, refertur ab eodem
authore.

1330.

IOANNES II.

De Senna.

Basileensis Episcopus.

L I.

Ioannes Burcardi de Senna à Mün-
lingen, ex Ioanna à Bucheck filius
Episcopatum ab anno 1330. in alta
pace tenuit annis quinque supra tri-
ginta, à Guillimanno celebratus in
Berchtoldo 26. Episcopo Argenti-
nensi. Atque ex eo Germaniæ Epi-
scoporum numero fuit, qui suppli-
ces Benedicto XII. anno 1338 acci-
derent, pro absolvendo Ludovico
Bavaro Pontificiis execrationibus
nuper